

Publicerad 2010-03-05 17:30 av Caprice!

*ett infall strax före hemgång...*

### **Samtal i rymden (tankahaikusvit)**

Månen blåste upp  
sig, då kom där en stjärna  
vilade på kind

klotrund som pilatesboll  
"Du och jag har ingen koll..."

sade hon försagt  
- Är platsen ej tillfyllest?  
blåste upp sig mer

"Jag har tappat min balans -  
kan du se den någonstans...?"

- Sorgsen är din sång  
ändå är våren på gång...  
vila dig, kära!

"Tusenåra var min färd...  
Måne, var den mödan värd?"

Genom hastig tår  
längtansfullt betraktade  
han den stjärnans mitt

växlade nu färg, blev vit  
krympte, växte, stor och röd...

- Skönare din glöd  
än min, tröstade Månen  
men stjärnan var död

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Caprice! med Poeter.se id #11042 innehar upphovsrätten